

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/6401.**

Benyújtás dátuma: **2023-12-06 10:30**

Parlex azonosító: **1D9SB0IU0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Komjáthi Imre (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter**

Az interpelláció címe: **"Önöket tényleg nem érdekli a növekvő szegénység, az emelkedő jövedelmi-vagyoni egyenlőtlenség? Mit tesz az Orbán-kormány a szegényekért?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az első kérdés költői, hiszen ma már a parlamenti felszólalásaink is csak felesleges szócséplések tűnnek, mivel érdemben sosem reagálnak, mert Önöket feltehetően tényleg nem érdekli a magyar emberek sorsa. A második kérdésre pedig röviden azt a választ adhatjuk, hogy semmit! Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a KSH nemrégiben megjelent Háztartások életszínvonala című kiadványa. Ebből idézek most:

„2022-ben (az előző évihez képest 1,2 százalékpontos növekedés mellett) a népesség 19,6%-át, 1 millió 863 ezer főt érintett a szegénység vagy társadalmi kirekesztődés kockázata. Az egyes dimenziókat tekintve a relatív jövedelmi szegénységi arány 12,1%-ról 13,0%-ra emelkedett, a súlyos anyagi és szociális deprivációban való érintettség 9,1%-ról 10,4%-re nőtt, míg a nagyon alacsony munkaintenzitás mutatója 4,7%-ról 3,8%-ra csökkent 2021-hez képest.”

Tehát minden ötödik magyar embert érintett a kirekesztettség valamilyen formában.

Azt is megtudtuk, hogy *„2022-ben a munkanélküliek szegénységi helyzete tovább romlott, 70%-ukat veszélyeztette szegénység vagy társadalmi kirekesztődés.”* Az is kiderült, hogy romlott a 18 év alattiak, tehát a gyermekek helyzete, de a 65 éves vagy annál idősebbek között is emelkedett a szegények aránya az előző évhez képest.

Azt is leírták, hogy a gyermekes háztartások helyzete összességében (elsősorban a három- vagy annál több gyermekes háztartásoké) romlott. Hozzá tették: *„Utóbbiaknál az összetett szegénységi mutató romlását elsősorban a jövedelmi szegénységi arány jelentős növekedése okozta.”*

És végül még egy fontos idézet az egyedül élők vonatkozásában: „a 65 éves vagy annál idősebb nők helyzete volt a legrosszabb, egyharmaduk élt szegénységben 2022-ben”.

Mindezeket a KSH mondja, bár tavalyi évre vonatkoznak az adatok, de idén feltehetően még tovább romlik mindez.

De hát miért is ne romlana, amikor éves szinten közel 20%-os lesz az infláció. Amiről meg Önök beszélnek, hogy egy számjegyű lett az infláció, amit sikerült valahogy így számolni, (bár hozzáteszem a 9,9 az legalább kettő számjegy), az az előző évhez képest érvényes csak, ha egyáltalán érvényes. Önök arra büszkék, hogy az egy évvel ezelőttihez képest (amikor ugyanaz a mutató 21,1% volt), alig további 10%-kal nőttek már csak az árak. Remek! Tehát, ami iszonyatosan drága volt már tavaly is, az még drágább lett. Ez önöknek a siker!

Azzal nem dicsekednek, hogy növekszik a gyermekszegénység, hogy nőnek a jövedelmi egyenlőtlenségek. Hogy Észak-Magyarországon egy év alatt 25%-ról majdnem 32%-ra emelkedett a szegények vagy kirekesztődöttek aránya, vagy hogy közel megduplázódott azoknak az aránya, akik nem tudják megfelelően felfűteni a lakásukat.

Önök szerint minden szép és jó a magyar családok életében. Nem csak, hogy remekül megvédik a gyermekeket mindenfajta veszélytől, de egyre több gyermek születik, termékenységi rekord van. Ezzel szemben a valóság az, hogy még soha olyan kevés gyerek nem született az év első tíz hónapjában, mint idén, ez kevesebb mint 72 ezer baba. Sajnos minden esély megvan rá, hogy éves szinten is megdől az eddigi negatív rekord is. Már az előző legkisebb születésszám is az Orbán-kormány alatt érte el hazánkat, szintén KSH: „2011. évben volt a legalacsonyabb születésszám a hazai népmozgalmi statisztika elmúlt 136 éves történetében.” Akkor alig 88 ezer gyermek született.

Mindez nem véletlen, a Fidesz társadalomellenes társadalompolitikájának eredménye mindez. Csak azokat támogatták igazán az elmúlt tizenhárom évben, akik maguk is boldogulnak, és következetesen elzárkóztak attól, hogy azoknak segítsenek, akik rászorulnak. A szociális védőhálót meggyengítette a Fidesz-KDNP-kormány. Mit sem törődve, közömbösen szemléli a sanyarú gyermekorsókat, látványosan leértékelte – anyagi és erkölcsi értelemben is – a családi pótlékot.

A szociális ellátások között ma lényegében nincsen olyan segélyfajta, ami pusztán azért járna, mert az adott egyén, család, háztartás jövedelme a szegénységi küszöb alatt van. A segítő szakmákat nem becsülik meg, a szociális intézményeket és feladatokat alul finanszírozzák. A szociális ágazatban dolgozók bére a legalacsonyabb a nemzetgazdasági ágazatok körében. Magyarország az utolsók közé tartozik az Európai Unióban a szociális védelemre fordított kiadások GDP-arányos rangsorában.

Ha a Fidesz és a kormány nem is gondolkodik megoldáson, hiszen a probléma létét sem ismerik el, mi igen. Talán Ön előtt is ismert, hogy a Magyar Szocialista Párt a „RENDSZERVÁLTÁST!” című programjában foglalta össze, hogy milyen egy valódi szociáldemokrata program, ami egy szabad, esélyteremtő és környezettudatos Magyarország létrehozásáról szól. Ebben többek között szerepel az is, hogy milyen különböző formákban juttatnánk el a rászorulóknak számára a garantált megélhetési minimumot, hogy javítsunk élethelyzetükön. Hogyan segítenénk a családokat, azzal, hogy kiegészítő családi pótlékot vezetnénk be, amellyel minden érintett adókedvezményre jogosult család hozzájutna az adókedvezmény alapján elérhető támogatáshoz. Megtartanánk, sőt erősítenénk a differenciálást a több gyermeket nevelők, az egyedülálló szülők, valamint a tartósan beteg vagy fogyatékos gyermekeket nevelő családok javára. A GYES és a GYED összegét közelítenénk egymáshoz.

Minimumörökséget vezetnénk be a fiataloknak, amely segítséget adna az önálló felnőtt életkezdéshez, a generáción belüli és generációk közötti vagyoni egyenlőtlenség mérsékléséhez. Az állam minden 18 évnél fiatalabb, állandó magyarországi lakcímmel rendelkező magyar állampolgárnak egy Esélyteremtő Megtakarítási Számlát nyitna, amelyre 300 ezer Ft összegű kezdő megtakarítást helyezne el.

Bevezetnénk az ápolásbiztosítás intézményét, hogy az anyagi, fizikai és mentális terhek ne egyenként és kiszámíthatatlanul sújtsák az egyes személyeket és családokat.

Bevezetnénk a gondoskodási rendelveit is, hogy az ellátásra jogosult maga válassza ki a szociális szolgáltatások kínálatából a számára elérhető legmegfelelőbb megoldást, a finanszírozó pedig közvetlenül erre költse el a támogatottat megillető összeget.

Addig is, amíg kiépülnek az új intézmények, az ápolási díjat a minimálbérhez kötnénk minden ellátásra szoruló csoport esetében.

Összegezve: több oldalról kellene kezelni a szociális problémákat. Egyrészt több pénzt kell adni az embereknek: a dolgozóknak magasabb béreket kell biztosítani, értékálló családi támogatások kellene, fel kell zárkóztatni az alacsonyösszegű nyugdíjakat, az egészségkárosodottak ellátásait is növelni kell, nem utolsósorban pedig magasabb szociális támogatásokat kell biztosítani a rászorulóknak. Másrészt pedig szükség van az ellátórendszer megreformálására, a szolgáltatások elérhetőségének és minőségének javítására, a szociális dolgozók bérének emelésére.

Végezetül mégis csak megkérdezem:

- **Önket tényleg nem érdekli a növekvő szegénység, az emelkedő jövedelmi-vagyoni egyenlőtlenség?**

Várom válaszát!